

Huisartsen “verslagen” door smartphone?

In 2009 won een smartphone een grootmeester-schaaktoernooi in Buenos Aires. De app heette Pocket Fritz, en met een geschatte ELO-rating van 2550 is hij op papier beter dan vrijwel alle Nederlandse schakers.

Ben je als schaker minder waard wanneer je niet eens van een app kunt winnen? Of liever gezegd: als mens? Het lijkt een belachelijke vraag. Wij zijn er aan gewend geraakt dat computers in de vorm van laptops, tablets en smartphones veel zaken beter en sneller kunnen dan wij. De weg vinden bijvoorbeeld, of de jaarprognose doorrekenen wanneer de inflatie 0,1 procent stijgt.

Dat is niet altijd zo geweest. Ook toen de computer al was uitgevonden, dachten veel mensen dat dit apparaat nooit goed zou kunnen worden in “echt menselijke” taken. De grens van wat menselijk is, bleek in de praktijk steeds op te schuiven naarmate software meer bleek te kunnen.

En toen de menselijke wereldkampioen schaken door het programma Deep Blue van IBM werd verslagen in het vorige decennium, hadden we al geaccepteerd dat dit er aan zat te komen. We waren niet bang dat computers de aarde zouden overnemen. Waarom krijg je dan van die stekelige reacties wanneer iemand vaststelt dat een smartphone met eventueel wat accessoires over tien tot vijftien jaar waarschijnlijk betere diagnoses zal stellen dan de meeste huisartsen?

Er zal vast een groep huisartsen zijn die het stomweg niet gelooft. De tijd zal leren of ze gelijk krijgen. Maar in veel reacties zit ook een schrikreflex opgesloten. Alsof de huisarts opeens minder waardevol zou worden wanneer de patiënt zelf met een smartphone voor de meest gangbare aandoeningen betrouwbare diagnoses kan stellen (en waarschijnlijk ook juist voor zeldzame ziekten die huisartsen voor problemen stellen).

Magische klinische blik

Sommige mensen zeggen dat computers niet echt schaken. Ze rekenen gewoon miljarden combinaties per seconde door, en missen de creativiteit van mensen. Maar ze winnen wel altijd. Zou het iemand iets uitmaken of een juiste diagnose tot stand komt door de magische klinische blik van een huisarts of door het analyseren van *big data* en biometrische gegevens van een patiënt? En hoe zou dat zijn wanneer die data-analyse het veel vaker bij het rechte eind zou hebben dan de dokter?

Technologie is de facto al onmisbaar voor artsen, of het nu om een scan, een echo of een hartimplantaat gaat. Diagnosticeren is een van de logische vervolgstappen, om dat te zien hoeft je geen raketgeleerde te zijn, tenzij je nu voor Google wilt werken om die software mee te ontwikkelen.

Natuurlijk zal die ontwikkeling van invloed zijn op de poortwachtersfunctie en de “kijk het maar eens even aan”-routine. Maar het kunnen inschatten van de weerbaarheid, de socio-economische en de gezinscontext van een patiënt, het bieden van troost en begrip, het meelopen in de allereerste en laatste fase en de holistische blik op diagnose en behandeling zijn voorbeelden van zaken die nog niet zo snel in een smartphone passen. Eigenlijk dus fijn dat daar meer tijd voor komt.

Of bent u er toch niet gerust op?

Jan Jacobs

Uitgever van SmartHealth